

Århus og København, der i dag foretager kirurgiske indgreb i behandlingen af Parkinsons sygdom. Men hvis det er dét, der tænkes på, vil jeg gerne starte med at understrege, at efter sygehusloven har amterne ansvaret for at patienter, der har behov herfor, får genoptræning som en integreret del af sygehusbehandlingen. Således er genoptræning også en del af DRG-taksterne. Amterne skal altså som led i løsningen af sygehusopgaverne varetage den specialiserede genoptræning, der tager sigte på at generhverve patientens funktionsniveau efter sygehusbehandling.

Kommunerne varetager efter serviceloven vedligeholdelsestræningen, der tager sigte på at forhindre funktionstab eller vedligeholde/forbedre det hidtidige funktionsniveau.

Herudover er Parkinson omfattet af den vederlagsfri fysioterapi, hvor målet er at vedligeholde færdigheder gennem fysioterapi – også som holdtræning – i patientens nærmiljø.

Og endelig er der vel ingen tvivl om, at motion og træning er gavnlig både for raske, men også for en lang række patienter, herunder kronisk syge. Med fysisk aktivitet kan man forbedre eller bevare sit funktionsniveau længere og dermed opnå højere livskvalitet og større uafhængighed af hjælpeforanstaltninger og behandlinger.

Der er ifølge Sundhedsstyrelsens »Fysisk aktivitet – håndbog om forebyggelse og behandling«, nogen om end beskedne evidens for den positive effekt af fysisk træning for Parkinsons patienter. Men det rokker vel ikke ved den grundlæggende opfattelse – som jeg er enig med spørgeren i – at motion og træning er gavnligt både for den enkelte og for samfundsøkonomien.

Spm. nr. S 534

Til udenrigsministeren (6/11 03) af:

Peder Sass (S):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvilke tiltag den danske ambassade i New Delhi har taget for at fremme outsourcing af danske arbejdspladser fra Danmark til Indien?«

Svar (14/11 03)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

I forbindelse med globaliseringen af verdenshandlen er der en løbende interesse i dansk erhvervsliv for at udnytte de konkurrencemæssige fordele, som ligger i internationalisering og samarbejde på tværs af grænserne.

For at fastholde dansk erhvervslivs konkurrenceevne er deltagelse i denne internationalisering nødvendig. Det er da også regeringens politik at skabe de bedste rammebetingelser for erhvervslivet, herunder at bistå virksomhederne med at tilpasse sig mulighederne i den internationale arbejdsdeling. Denne udvikling – som på ingen måde er ny, jfr. for eksempel omstillingen af den danske tekstilbranche – medfører udflytning af nogle arbejdspladser og oprettelse af andre. Aktiv deltagelse i den internationale arbejdsdeling giver generelt et bedre beskæftigelsesresultat end passivt at se til.

Indien er et af mange lande, som er i fokus især for så vidt angår samarbejde på IT og biotech området. Danske firmaer har i den forbindelse foretaget investeringer i Indien – og enkelte indiske firmaer har foretaget investeringer i Danmark.

Den danske ambassade i Indien følger efter spørgslen i dansk erhvervsliv meget tæt. Konkret har ambassaden og handelskontoret i Bangalore assisteret et antal danske firmaer i processen med at finde egnede samarbejdspartnere i Indien. Ligeledes har ambassaden og handelskontoret bistået indiske firmaer, som overvejede at investere i Danmark.

Det skal tilføjes, at det i pressen omtalte kursusprogram for danske virksomheder vedrørte mulighederne på det indiske marked generelt. Sourcing og outsourcing indgik som en lille del af det samlede program. Det kan oplyses, at kurset ikke forventes gennemført som følge af manglende tilslutning.

Spm. nr. S 535

Til udenrigsministeren (6/11 03) af:

Peder Sass (S):

Vil udenrigsministeren oplyse udgifterne for den danske stat i forbindelse med fremstødet for at flytte danske arbejdspladser til Indien og op-